

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Дисертацію є рукопис. Робота виконана на кафедрі історії світової літератури та культури Харківського державного педагогічного університету. Міністерство освіти України.

Науковий консультант:

доктор філологічних наук, професор
Гнідан Олена Дмитрівна

Офіційні опоненти:
дійсний член АПН України, доктор філологічних наук, професор
Харопко Петро Панасович,
Національний педагогічний університет ім.М.Драгоманова,
кафедра української літератури, завідувач.

докто́р
Дени́с 83(30)45
Львів
кафедр
докто́р

ст. фелло́в Університету
Інновацій та
Фінансової
Політики

ет
фесор

стrophe стихотворені.

И снова стихает и гол,
Успокаивает совсем ненадол,
Вызовом всякому спокойствию.

А он, мягкий, просит бури,

Как будто в бурях есть покой!

Резкие переходы от одного состояния,

подчёркивает разновременность событий, и

во всех случаях противостоят окружению. К

противостояние паруса любой среде, открытым бібліотечн

движения, вечное несогласие паруса с миром: м. Левів,

Природа в «Парусе», как и во многих сти
палитра ярких и радостных красок: голубых
солнца), белых (парус).

Главного героя стихотворения поэт характеризует как «мягкий». Для Лермонтова одиночество — лёгкая грусть в самом начале стихотворения, так
как покорен судьбе — мятежный.

Актуальність дисертаційного дослідження. «Історія Русів» — одна з найвидатніших літературних пам'яток кінця XVIII — початку ХІХ століття. Насичена ніжною і сильною любов'ю до України, овіяна теплом ліричного чуття, скріпленого пафосом громадянськості, вона витримала іспит часу, набувши здатності до реанкарнації усієї нової її решеції дослідниками. Умістивши в собі універсальні модуси етнокультурного буття, фундаментальні параметри національно-культурної ідентичності від Київської Русі до другої половини XVIII ст., «Історія Русів» впливала на зародження і формування світогляду народу — від традиційно-ієрархічного до модерно-демократичного, від імперсько-регіонального до національного, від «малоросійського» до власне українського, відбитого в етноісторії, історіософії та літературі.

Іван Драг справедливо порівнював пам'ятку з першістю частину у ракети, яка запустила нас у космічний безмір історії народів і держав. Це ніколи так здирво не виявлялась глибокою сучасністю «Історії Русів», органічний внутрішній зв'язок її з минулим, теперішнім та майбутнім України як сьогодні, у час розробки нової концепції української літератури, історії й культури. Вихід двох видань «Історії Русів»¹ у рік незалежності України — яскравий тому доказ.

Проблема національної специфіки літератури та її інтеграції у якнайширший контекст завжди актуальна, оскільки належить до наукових питань, пов'язаних із з'ясуванням закономірностей розвитку світового художнього процесу. Ця актуальність посилюється наявністю детермінованих різними причинами «бліхих плям» у літературознавстві, які потребують заповнення науковими студіями європейського контексту літератури української.

За таких обставин окреєспостється потреба подальшого вивчення резонансу феноменального твору історіографії і водночас белетристики — «Історії Русів», без якої не можна уявити український романтизм у його зв'язках зі східно- і західноєвропейським. Від першого критичного запису про «Історію Русів» О. Пушкіна (1831) минуло 169 років. За цей час з'явилося понад 1000 праць, в яких робилися спроби розв'язання проблеми авторства літературної пам'ятки, часу написання, жанрової своєрідності, ідейного спрямування і частково впливу на українське письменство, зокрема на Т. Шевченка.

¹ Історія Русів. Укр. переклад І.Драча. —К.: Укр. письменник, 1991. Історія Русів или Малой России. Сочинение Георгія Коннискаго, Архієпископа Българского. — М., 1846. Репринтне видання. — К., 1991. — 309 с. Далі цитуємо за цим виданням.